

அழுத்தத்தை வெளியேற்றுதல்

LETTING OF THE PRESSURE

62-06-22B

வில்லியம் மரியன் பிரான்ஹாம்

அழுத்தத்தை வெளியேற்றுதல்

LETTING OF THE PRESSURE

இந்தச் செய்தியானது சகோதரன். வில்லியம் மரியன் பிரான்ஹாம் அவர்களால் 1962-ம் வருடம், பிப்ரவரி மாதம், லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் கலிபோர்னியாவில் அளிக்கப்பட்டது. ஒலிநாடா ஒலிப்பதிவிருந்து அச்சிடப்பட்ட ஆங்கில புத்தகத்திலிருந்து ஏட்டிதழின் பக்கத்திற்கு சொல்வடிவமான செய்தியாக மாற்ற ஒவ்வொரு முயற்சியும் துல்லியமாக செய்யப்பட்டு, இப்புத்தகம் முழுமையாக அச்சிடப்பட்டு, இலவசமாக விநியோகிக்கப் படுகின்றது.

அழுத்தத்தை வெளியேற்றுதல்

செய்திக்கு தொடர்புடைய வசனங்கள்

1	யாக்கோபு	5:7,15
2	யோவான்	1:1,14 - 5:24 - 14:2,13-14
3	மத்தேயு	7:24
4	யோவேல்	2:23
5	எபேசியர்	2:6
6	ஏசாயா	32:2
7	எண்ணாகமம்	13:23,27
8	அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள்	19:2
9	ரோமர்	4:22-23
10	நீதிமொழிகள்	18:10

அழுத்தத்தை வெளியேற்றுதல்

LETTING OF THE PRESSURE

62-06-22B

Los Angeles California U.S.A.

... இது போன்ற ஒரு குழுவில், மீண்டும் இன்று காலை இங்கே இருக்க வேண்டும். மற்றும் சகோதரர் ஷகாரியன்...[ஒலி நாடாவில் காலி இடம்]. தேவன் அவன் உயிரைக் காப்பாற்றினார். இதைப் பற்றி நான் கேள்விப்பட்டபோது அது நிச்சயமாக எனக்கு செய்தியாக இருந்தது. ஆனால், நாம் பிரசங்கிக்கும் காரியம், நோயுற்றவர்களையும் துன்புறுத்தப்பட்டவர்களையும் தேவன் குணப்படுத்துவதைக் காணும்போது, அது நம்மிடையே கிரியை செய்வதினால் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

நாங்கள் பேசுவதற்கு சில தருணங்கள் மற்றும் இரண்டு நிமிடங்கள் மட்டுமே கிடைத்தன, பின்னர் வானொலியில் இருப்பவர்களுக்காகவும், தேவைப்படுபவர்களுக்காகவும் நான் ஜெபம் செய்ய விரும்புகிறேன்.

2. நாங்கள் இப்போதுதான் வடக்கு கரோலினாவின் சதர்ன் பைன்ஸிலிருந்து புறப்பட்டோம், அங்கு தேவன் ஒரு பெரிய அற்புதத்தைச் செய்தார். ஒரு நாள் இரவு நாங்கள் உள்ளே வரும்போது, புதிதாக மூளையில் அழுத்தத்துடன் (Water-Head Baby) பிறந்த குழந்தையுடன் வந்திருந்த சிறுமி ஒரு ஜெபம் அட்டையை பெற்றுக்கொண்டு வரிசையில் வர மிகவும் தாமதமாகிவிட்டது. ஆனால் அவள் இந்த விலைமதிப்பற்ற குழந்தையுடன் திரைக்கு பின்னால் நின்று கொண்டிருந்தாள், ஒரு தாயின் அன்பு மட்டுமே ஒரு குழந்தைக்குச் செல்லக்கூடியது போல அவள் கன்னங்களில் கண்ணீர் வழிகிறது. அதன் சிறிய தலை வீங்கிய நிலையில், அதன் சிறிய கண்கள் வெளியே தள்ளப்பட்டன, அதன் தலைக்கு மேல் பெரிய பெரிய நரம்புகள், மற்றும் ஒவ்வொருநாளும் அந்த குழந்தை வாழ மருத்துவர் சில ஊசிகள் போடவேண்டும்.

3. நான் கடந்து செல்லும்போது, சிறிய குழந்தையுடன் இருந்த தாயை திரும்பிப் பார்த்தேன். நான் என் மகன் பில்லியிடம் கூறினேன், "அந்த பரிதாபமான குழந்தை!"

மேலும் அவன், "அப்பா, அவள் என்னிடம் ஒரு ஜெபம் அட்டையைக் கேட்டாள்." மற்றும்" அவள் - அவள் மிகவும் தாமதமாகி விட்டாள், நான் அனைத்தையும் கொடுத்து விட்டேன்."

நான் சொன்னேன், "சரி, அவர்களை மீண்டும் பாடலைப் பாடச் சொல்லுங்கள், (Only Believe - நம்பிடுவாய்), நான் கீழே சீக்கிரமாய் வந்து குழந்தைக்காக ஜெபம் செய்யட்டும்."

நான் கீழே சென்று அந்த சிறு குழந்தைக்காக ஜெபித்து, எங்கள் தேவனிடம் அந்த குழந்தைக்கு இரக்கம் காட்டும்படி கேட்டேன். மேலும் அந்த பெண் அன்றிரவு குழந்தையை வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றாள், மறுநாள் காலையில் அவள் எழுந்தபோது, அவளுக்கு ஆச்சரியமாக, சிறிய குழந்தையைப் பார்க்க, பெரிய நரம்புகள் போய்விட்டன, அதன் தலை இயல்பாக காணப்பட்டது.

எனவே அவள் உடனடியாக அதை மருத்துவரிடம் கொண்டு சென்றாள், மருத்துவர் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார், அவர் அதைச் சொன்னார்...அவர் அதன் இரத்தத்தை பரிசோதித்தார், அல்லது அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை..., "ஏன்," என்றார், "அது இல்லை. இனி அது தேவையில்லை!"

4. அது - நாடு முழுவதும் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. தேவனுடைய மகிமைக்கு மற்றொரு சான்று, அவர் நம்முடைய இருதயங்கள் உண்மையாகவும், நாம் அவரை விசுவாசிக்கும் போதும் ஜெபத்திற்கு பதிலளிக்கிறார் என்பதை அறிய வேண்டும். அவர் செய்வதற்கு பெரிதாக எதுவும் இல்லை, மேலும் அவர் தனது ஜனங்களுக்காக அதைச் செய்ய விரும்புகிறார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இப்போது, தொலைபேசியில் அழைத்தவர்களுக்காகவும், ஜெபம் செய்யப்படுவதற்காகவும், ஒரு கணத்தில், அவர்கள் என்னிடம் ஒரு குழு கோரிக்கைகளை வழங்கப் போகிறார்கள். மேலும், வானொலி நிலத்தில் நீங்கள் தயாராக இருக்கவும், எதிர்பார்ப்புகளுடன் இருக்கவும், தேவனுடைய வாக்குறுதியைக் கடைப்பிடிப்பதில் விடாமுயற்சியுடன் இருக்கவும் நான் விரும்புகிறேன், ஏனென்றால் விசுவாசத்தின் ஜெபம்

நோயுற்றவர்களைக் காப்பாற்றும். தேவன் அவர்களை எழுப்புவார்; அதுவே வேதம்.

5. நான் இன்று காலை நிற்கும் இந்த பரலோக சூழ்நிலையில் மட்டுமே உங்களால் நிற்க முடிந்தால், இங்கே கிளிஃப்டன்ஸ் சிற்றுண்டிச்சாலையில், நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் இங்கு அழுத்தமாக உள்ளனர், எல்லா விசுவாசிகளும் விசுவாசித்து என்னுடன் ஜெபிக்கப் போகிறார்கள். நீங்களும் உங்கள் அன்புக்குரியவர்களுக்காகவும்! அது எதுவாக இருந்தாலும், அதை இப்போது கடவுளுக்கு முன்பாக நிறுத்தி, தேவன் நமக்குச் செவிசாய்த்து ஜெபத்திற்குப் பதிலளிப்பார் என்று ஏன் நம்பக்கூடாது?

6. இப்போது, நீங்கள் உணரும்போது நீங்கள் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையுடன் தொடர வேண்டும். கர்த்தருடைய பிரசன்னம் உங்களோடு இருக்கிறது. இப்போது, அவர்கள் குணமடைந்ததாகத் தோன்றும் போது என்ன நடக்கிறது என்று பலர் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள், பின்னர் அவர்கள் அப்படி உணரவில்லை. ஆனால், ஜெபம் செய்யும்போது, கர்த்தர் உங்களுடன் இருக்கும் போது, விசுவாசம் பெருகும், பின்னர் நம்பிக்கை விலகும் போது, உங்களுக்கு ஏதோ நேர்ந்து விட்டது. நீங்கள் அந்த நம்பிக்கையுடன் இருக்க வேண்டும், அந்த உணர்வை ஒருபோதும் விட்டுவிடாதீர்கள். தேவன் பதிலளித்தார் என்பதை எப்போதும் நினைவில் கொள்ளுங்கள், அது அவருடைய வார்த்தை, அவர் அதைத் திரும்பப் பெற முடியாது, அவர் தனது வார்த்தையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். தேவன் வாக்குறுதி அளித்தார் என்பதை அறிந்து உங்களுக்கு ஒரு ஊக்கம்...

7. வேதமானது எழுத்து வடிவில் தேவன் என்று நான் நம்புகிறேன். "ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனிடத்தில் இருந்தது, அந்த வார்த்தை தேவனாயிருந்தது என்பதை நாம் அறிவோம். வார்த்தை மாம்சமாகி, நம்மிடையே வாசமாயிருந்தது." இது அவருடைய வாக்குறுதிகள், அவர் அவற்றை நமக்குக் கொடுத்தார், அவற்றை நாம் நேசிக்க வேண்டும்.

இப்போது, இந்த வார்த்தையை உயிர்ப்பிக்கும் ஒரே ஒரு விஷயம் இருக்கிறது, அதுதான் பரிசுத்த ஆவியானவர், அது

விதைக்கு ஜீவனைக் கொண்டு வருகிறது. மேலும், இந்த கடைசி நாட்களில் அவருடைய ஆவியைப் பூமியில் ஊற்றும்போது, ஆவியானவர் எந்த வகையான விதையின் மீது ஊற்றுகிறாரோ..... அதாவது அந்த தண்ணீர், அது போல தான்..... கிறிஸ்து வனாந்தரத்தில் உள்ள பாறையைப் போல அடிக்கப்பட்டார். அழிந்து கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு தண்ணீர் தேவைப்பட உள்ளதால் கிறிஸ்து வனாந்தரத்தில் உள்ள பாறை போல் அடிக்கப்பட்டார். அவர்கள் மீது ஜீவத்தண்ணீர் ஊற்றப்பட வேண்டும் என்பதற்காக கிறிஸ்து அடிக்கப்பட்டார்.

இப்போது, சபையே, நீங்கள் வானொலி நிலத்தில் மட்டுமே பார்க்க முடியும் என்றால், அவர்கள் இப்போது நிற்கிறார்கள். ஜெபத்திற்கு இப்போதே தயாராக இருங்கள், ஒருவருக்கொருவர், ஒருவர் மீது ஒருவரோ, வானொலியின் மீதோ, அல்லது நீங்கள் நோய்வாய் பட்டிருக்கும் இடத்திலோ உங்கள் கரங்களை வைக்கவும், பின்னர் ஒன்றாக ஜெபிப்போம்.

8. கிருபையுள்ள எங்கள் பரலோகத் தகப்பனே, கர்த்தராகிய இயேசுவின் போதுமான நாமத்தில் உமது கிருபையின் சிங்காசனத்தை நாங்கள் அணுகும்போது, நாங்கள் விசுவாசித்து, எங்கள் ஜெபங்களையும், எங்கள் விசுவாசத்தையும் தேசத்தில் உள்ளவர்களுக்காகவும் நோய்வாய்ப்பட்டு மற்றும் தேவைப்படுபவர்களுக்காகவும் இந்தக் காலையில் பலிபீடத்தின் மீது வைக்கிறோம். பரலோக பிதாவே இது மற்றும் ஒரு அப்போஸ்தலர் 4 ஆம் அதிகாரத்தில், ஜனங்கள் கூடியிருந்த, இடத்தில் கட்டிடம் அசைந்து, கர்த்தருடைய வல்லமை ஜனங்கள் மீது நகர்ந்தது போல உள்ளது.

இந்தக் காலையில், வானொலி நிலத்தில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற, கட்டுண்ட ஒவ்வொருவரையும் சாத்தான் அவிழ்த்து விடுவானாக. அவர்களுக்குள் இப்படி ஒரு சம்பவம் நடக்கட்டும், அது தண்ணீர் தலையுடன் இருக்கும் சிறு குழந்தையைப் பற்றி நாம் கொடுத்த சாட்சியம் போல் இருக்கும். எல்லா நோய்களும் மக்களை விட்டு அகலட்டும். இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பி, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவரை உயிருடன் நமக்குக் காண்பித்த வல்லமை, அந்தச் சக்தி ஒவ்வொரு நோயாளியையும் உயிர்ப்பித்து அவர்களைக் குணமாக்கட்டும்.

தந்தையே அதை அருள்வீராக. கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலும், அவருடைய மகிமைக்காகவும், எங்களுடைய ஜெபத்தோடும், மற்றும் கிறிஸ்துவின் பலி முன் சென்று கொண்டிருக்க அவர்களை உம்மிடம் சமர்ப்பிக்கிறோம். இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினால், மற்றும் அவருடைய மகிமைக்காக கேட்டுக்கொள்கிறோம். ஆமென்.

[ஒரு சகோதரன் "நம்பிடுவேன்" என்ற பாடலை வழிநடத்துகிறார்.]

ஒருவிசை

(அந்த பாடலை சகோதரன் பாடி நடத்துகிறார்.)

(ஒலி நாடாவில் வெற்று இடம்)

9. முன்மாரி மழையும், பின்மாரி மழையும் இருக்கும் என்று வேதம் கூறுகிறது. சரி, அந்த எபிரேய வார்த்தை, நான் இப்போது அதை அழைக்க முடியாது, ஆனால் முன்மாரி மழை என்றால் "விதை நடுதல்" என்று பொருள்படும். பாருங்கள்? எனவே விதை இப்போது விதைக்கப்பட்டு, இந்த ஸ்தாபனங்கள் மூலம் அனைத்தும் நடப்படுகிறது.

இப்போது, ஆவியானவர் அந்தப் பெரும் பங்கில் விழத் தொடங்கும் போது, அது அதன் வகையைப் பிறப்பிக்கும். ஆகவே, பரிசுத்த ஆவியானவர் அந்த அமைப்பு முழுவதும் விதைகளை விதைக்க வேண்டும் என்று ஜெபிப்போம், மேலும் அங்கு அந்த பெரிய ஆவியின் அழுத்தமும் உற்சாகமும் வரும்போது அதிலிருந்து ஒரு பயிர் வெளிவரும். ஜெபம் செய்வோம்.

10. எங்கள் பரலோகத் தகப்பனே, இன்று காலை எங்கள் இதயங்கள் உணர்ச்சிகளால் உற்சாகத்துடன் காரணமாக இந்த மணி நேரத்தில், மாலை வெளிச்சம் பிரகாசிக்க தொடங்கும் போது ஜனங்கள் வருவதை காணும்படி தந்த இந்த தருணத்திற்காக எங்கள் இதயம் கலக்கப்படுகின்றன. அந்த ஏழாம் நாள் அட்வென்டிஸ்ட் ஸ்தாபனங்கள் மூலம் தேவனுடைய மாபெரும் வல்லமை பரவட்டும், தலைவர்கள் முதல் சிறிய தேவாலயம் வரை, பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்கள் மீது ஊற்றப்படட்டும், ஆண்டவரே. அவர்கள் ஒரு பெந்தகோஸ்தே அனுபவத்தோடு நாடு முழுவதும் தேவனுடைய ரட்சிப்புக்காக ஒரு

பெரும் கூட்டமாகிய ஆத்துமாக்களை பெறுவார்களாக. ஆண்டவரே, உலகம் முழுவதும் அதை வழங்குவீராக.

(ஒலி நாடாவில் காலி இடம்) [ஒரு சகோதரி அந்நிய பாஷைகளில் பேசுகிறாள், ஒரு சகோதரி விளக்குகிறாள். (ஒலி நாடாவில் காலி இடம்) ஒரு டிரம்பெட் தனியாக ஒரு ஜனநாயகத்தில் போர் பாடல் என்ற பாடலை இசைக்கிறது. ஒரு சகோதரர் என்னால் என் தேவனை தோற்கடிக்க முடியாது (I can't fail the Lord) மற்றும் நீ எவ்வளவு சிறந்தவர் (How great thou art) என்னும் பாடலை பாடுகிறார் தொடர்ந்து ஹார்மோனியத்தோடு பாடுகிறார்.

11. நன்றி. என்ன சொல்வதென்றே தெரியவில்லை. நான் வார்த்தைகள் இல்லாமல் இருக்கிறேன். நான் நிரம்பும் வரை நிறைய கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அற்புதம் இல்லையா? எப்படி நமது தேவன்...அது தான்...நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்று காலை நான் இங்கு வர வழிவகுத்ததாக நான் நம்புகிறேன். இங்கே இருப்பது மிகவும் நல்லது, கிறிஸ்து இயேசுவில் பரலோக இடங்களில் அமர்வது.

தேவன் எப்படி அந்த பெரிய இடத்திற்கு அழைத்து சென்று, அங்கு அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை கேட்பதற்கு நாங்கள் சகோதரன் ஹரால்டின்.....மிகவும் நன்றி உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். அவரது கடைசி பெயரை என்னால் அழைக்க முடியாது எனவே நான் ஹரால்ட் என்று சொல்கிறேன்.

இதைப் பற்றி நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், நீங்கள் மற்ற நாடுகளுக்குச் செல்லும்போது, அங்குள்ள மக்கள், அவர்களைக் கிளறுவதற்கு பெந்தெகொஸ்தே செய்தி தேவைப்படுகிறது, பாருங்கள். அவர்கள்-அவர்களிடம் அனைத்து இறையியல், மற்றும் அனைத்து-துண்டுகள் மற்றும் பல உள்ளன, ஆனால் அவர்கள் கடவுளை செயலில் பார்க்க வேண்டும், அதுதான் அவர்களை ஈர்க்கிறது. டர்பனில் எனது கடைசி சந்திப்பில் ஒரு பலிபீட அழைப்பின் போது 30,000 பேர் ஒரே நேரத்தில் கிறிஸ்துவிடம் வந்ததை பதிவு செய்தோம். அவர்கள் ஒரு கூட்ட புறஜாதிகள் (பாருங்கள்) ஏனென்றால் அவர்கள் கை வைக்க கூடிய ஒன்றை அவர்கள் பார்த்தார்கள்.

12. அதைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், நான் இந்தியாவிற்கான ஒரு பெரிய ஊழியக்கார ஹட்சன் டெய்லரோடு சம்பந்தப்படுத்தி சொல்கிறேன். ஒரு சீன இளம் பையன் ஒரு நாள் காலையில் வந்து, "டாக்டர். டெய்லர், "நான் கிறிஸ்துவை என் இருதயத்தில் ஏற்றுக்கொண்டேன், என் ஆத்துமா என்னில் தேவனுடைய ஆவியுடன் எரிகிறது." "நான் படிக்கட்டுமா...? நான் எந்தப் பள்ளிக்குச் சென்று பி.ஏ படிக்க வேண்டும்?" மற்றும் அது போன்ற முன்னும் பின்னமாக.

திரு. டெய்லர், "ஒளியைக் காட்ட மெழுகுவர்த்தி பாதி எரியும் வரை காத்திருக்க வேண்டாம்" என்றார்.

அது சரி, நானும் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். எப்போது...அதுதான் பிரச்சனை, மக்கள் காத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் அவர்களை அந்த செமினரிகளுக்கு அழைத்துச் சென்று, தேவன் அவற்றில் வைத்த அனைத்தையும் வெளியே எடுக்கிறார்கள், நீங்கள் பாருங்கள்.

நான் நினைக்கிறேன், "மெழுகுவர்த்தி ஏற்றப்பட்டவுடன் செல்லுங்கள்." உங்களுக்கு இன்னும் தெரியவில்லை என்றால், அது எப்படி துவங்கியது, எப்படி பற்றியது என்று சொல்லுங்கள், அவ்வளவுதான் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அது எப்படி தீ பற்றியது என்று அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள், மேலும் அவர்கள் தீயில் எரியட்டும். மீதமுள்ளவைகளை அது கவனித்துக் கொள்ளும். சும்மா-போய், எப்படி தீ பற்றியது என்று அவர்களிடம் சொல்லுங்கள், அவர்கள் எரியட்டும், அவர்கள் வேறு யாரிடமாவது சொல்வார்கள். மேலும், இப்போது மெழுகுவர்த்தி ஏற்றும் நேரம், அது உண்மை, அது சரி. இப்போது, அதைப் போன்றவற்றுக்குப் பின்னால் பிரசங்கிக்க முயற்சிப்பது முட்டாள்தனமாக இருக்கும். உங்களுக்கு அது தெரியும்.

13. நான் ஒரு முறை இங்கு ஒரு சிறந்த பள்ளியில் இருந்தேன். யாரோ ஒருவர் சொன்னார், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், நீங்கள் சில புத்தகங்களை எழுதியுள்ளீர்கள், உங்களுக்கு டாக்டர் பட்டம் வழங்க விரும்புகிறேன்."

நான் சொன்னேன், "நான் அதற்கு மிகவும் புத்திசாலி."

"ஏன் அப்படி நினைக்கிறாய்?" என்றார்.

நான் சொன்னேன், "இப்போது, அவர்கள் என் கென்டக்கியின் பேசும் விதம், அவருடைய பேச்சும், பேச்சும் தெரியும், நான் அதைப் பேசி, நான் ஒரு 'டாக்டர்' என்று சொல்லலாமா? மக்கள் அதை விட சிறந்த அறிவைப் பெற்றுள்ளனர். அதனால் நான் அதை செய்வதற்கு மிகவும் புத்திசாலியாய் இருப்பேன். அதனால் நமது திறன் நமக்குத் தெரியும்.

இங்கு நான் இருப்பது நல்லது, ஆனால் இந்த நல்ல குழுவோடு ஒவ்வொரு இதயத்திலும் ஒலிக்கும் (The joy bells a ringing in every heart) என்ற பாடலை கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது ஒரு சிறிய வேதாகம பகுதி என் உள்ளத்துக்குள் வந்தது. அதை நான் பதினைந்து நிமிடங்கள் அல்லது அதைப் போலச் சொல்கிறேன், சகோதரனே. அவர் நிச்சயமாக நான் சிறுமைப்படுகிறேன். சகோதரன் ஹரோல்ட்டும் மன்னிப்பு கூறுகிறேன். இன்று காலை அவர் பேச வேண்டிய நேரத்தில் நான் இங்கே வந்துவிட்டேன், பின்னர், மக்கள் மத்தியில் வந்தேன், பின்னர் அவர்கள் என்னை இங்கே அழைத்தார்கள், நான் மிகவும் மோசமாக உணர்கிறேன், சகோதரர் ஹரோல்ட்டும் மன்னிப்பு கேட்கிறேன். நான்...[சகோதரர் ஹரோல்ட் கூறுகிறார், "அந்த வழியில் நான் ஏதாவது சொல்ல முடியுமா."-எட்.] ஆம், நீங்கள் சொல்லலாம். [சகோதரர் ஹரோல்ட் சபையில் பேசுகிறார்.]

14. மனத்தாழ்மை வெற்றிக்கு ஒரு வழி. அது சரி. நான் உங்களை இன்றிரவு கூட்டத்திற்கு அழைக்கிறேன், கீழே, நான் அதை மாட்டு அரண்மனை என்று அழைத்து அனைவரையும் கலக்கினேன். நான்...அவர்கள் ஒருமுறை அது மாட்டு அரண்மனை என்று சொன்னார்கள், அது சான் பிரான்சிஸ்கோவில் இருப்பதை நான் கண்டுபிடித்தேன். [யாரோ சொல்கிறார்கள், "கிரேட் வெஸ்டர்ன் ஃபேர்கிரவுண்ட்ஸ்"-எட்.] பெரிய மேற்கத்திய மைதானங்கள். நாங்கள் அங்கு ஒரு பெரிய நேரத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், சகோதரர்கள் குழு. நாங்கள் ஒரு முறை நான் பார்த்த ஒரு சிறிய படத்தைப் போலவே இருக்கிறோம்.

15. நான் வடமேற்கு பகுதியில் மீன் பிடித்துக் கொண்டிருந்தேன். என்னிடம் ஒரு நீண்ட மீன் பிடிக்கும் வலையில் இடை இடையே சிறிய வலையும், கொக்கிகளையும் கொண்ட ஒரு வலை இருந்தது. (இங்கிருக்கும் அநேக மீனவர்களுக்கும் தெரியும்)

என் முதுகின் மேல் ஒரு சிறிய நாய் குட்டி கூடாரத்தை கட்டி இருந்தேன். சில உபகரணங்கள் இருந்தன. நான் டிரவுட் (trout) என்னும் மீனை பிடித்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் சாப்பிடுவதற்காக போதுமான மீன்களை பிடித்து விட்டு பின்னர் மீதம் உள்ளதை தண்ணீரில் விட்டு விடுவேன். நான் அந்த சிறிய நீரோடையில் மீன் பிடிக்க விரும்புவேன்.

எனக்குப் பின்னால் ஒரு மூஸ் வில்லோ (அலறி போன்ற ஒரு செடி) இருந்தது, அது எப்போதும் என் கோட்டைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தது. காலையில் நான் நினைத்தேன், "சரி, நான் கீழே சென்று என் கத்தியைக் கொண்டு வந்து, அந்த மூஸ் வில்லோக்களை வெட்டிவிடுவேன், அதனால் என் சிறிய பயிற்சியாளர் வில்லோவில் சிக்க மாட்டார்."

16. நான் கூடாரத்தை விட்டு வெளியேறி, கீழே சென்று, அதை வெட்டி, என் சிறிய கோடரியை எடுத்துக்கொண்டு, என் மீனைப் பிடித்து, திரும்பி வந்தேன், ஒரு வயதான கரடி தாயும் குட்டிகளும் என் கூடாரத்தில் ஏறி அவை அனைத்தையும் துண்டு துண்டாக கிழித்த எரிந்து விட்டன.

எனவே, ஒரு கரடி அது போலவே இருக்கிறது, மேலும், சீனாவின் அலமாரியில் இருக்கும் கரடியைப் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டு இருக்கிறீர்களா. அவைகள் எவைகளை அழிக்கின்றனவோ அவைகளை சாப்பிடுவதில்லை. அவை எவைகளை அழிக்கின்றனவோ, அந்த கரடி ஒரு சிறிய அடுப்பு குழாயை வைத்து அதன் கடகட சத்தம் கேட்பதற்காக அதை எல்லாம் அடித்து நோருக்கின.

அதனால், நான் கவனித்தேன்...மேலும் நான்-நான் நேசிக்கிறேன்... இப்போது கென்டக்கியிலிருந்து வந்த யாராவது இங்கு இருக்கிறீர்களா? நான் மாவில் சுட்ட பணியாரத்தை விரும்புகிறேன், உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள்... இங்கு..... இங்கு நீங்கள் அவைகளை பேன் கேக் (பணியாரம்) என்று அழைக்கிறீர்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் நான் -நான், அதன் மேல் தேன் பாகு போட விரும்புகிறேன். மற்றும் _ மற்றும், நான் - நான் இல்ல. அதன் மேல் தாவ விரும்பவில்லை, ஞானஸ்நானம் கொடுப்பேன். நான் நிஜமாக அதன் மேல் ஊற்றுவேன். ஆகையால் என்னிடம் நிறைய வெல்லப்பாகு தேவைப்படுகிறது.

17. மேலும் விசித்திரமான விஷயம் என்னவென்றால், நான் மேலே வரும்போது, வயதான தாய் கரடி ஒரு பக்கமாக ஓடியது, அது குட்டிகளுடன் கூச்சலிட்டு கூப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தது, அங்கே அது முதுகை திருப்பிக் கொண்டு அமர்ந்தது அது துளிர் விடும் காலமாக இருந்தது. இந்த குட்டி ஒரு சேட்டைக்கார குட்டியாயிருந்தது. மற்றும் அந்த குட்டியிடம் நெருங்கலாகாது என்று எனக்கு நன்றாக தெரியும். ஏனென்றால் அதன் தாய் என்ன கீறலாம். ஆகையால் நானும்.....மற்றும் அவள் தாயும் குட்டியிடம் கூச்சலிட்டுக் கொண்டே இருந்தோம். அந்த குட்டிக்கு என்ன பிரச்சனை என்றும் நான் கவனித்தேன்.

நான் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன், அதன் தலையை இப்படி கீழே இறக்கி வைத்திருந்தன, உங்களுக்குத் தெரியும், அதன் கையை மேலும் கீழும் நகர்த்திக் கொண்டிருந்தன. நான் நினைத்தேன், "என்ன அதற்கு கிடைத்தது?" எப்போதும் ஒரு மரத்தை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, அவள் என்னிடம் வருவதற்குள் மரத்தில் ஏற வேண்டும் என்று நடந்தேன். நான் சுற்றி நடந்தேன்,

இந்த குட்டிக்கு என் தேன் பாகு வாளி கிடைத்தது, அவன்...அதனுடைய...மூடியை கழற்றியது. அது, நிச்சயமாக, அதை எப்படிக் குடிப்பது என்று அதற்கு தெரியாது, மேலும் அது தன் சிறிய காலை இப்படி கீழே வைத்து, தன் முகத்தில் இப்படி நக்கிக் கொண்டது. மேலும் அவைகள் இனிப்புகளை அதிகமாக விரும்புகிறது. மேலும் அதன் தலையின் உச்சி முதல் பாதத்தின் கீழ் வரை தேன் பாகுகளாக இருந்தன. அது அதை நக்கிக் கொண்டது.

18. அதற்கு நான், "அங்கிருந்து போய்விடு" என்று கத்தினேன். அது என் மீது சிறிதும் கவனம் செலுத்தவில்லை. அதன் தாய் அதனைக் கூப்பிட்டாள்; அப்போதும் அது என்னை கவனிக்கவில்லை. நான் நினைத்தேன், "சரி, அவர் ஒரு பயங்கரமான நல்ல விஷயத்தைக் கண்டுபிடித்தார்." எனவே, அவர் சுற்றிப் பார்த்தபோது, அதனால் கண்களைத் திறக்க முடியவில்லை- தேன் பாகுகள் நிறைந்து கிடந்தது, உங்களுக்குத் தெரியும்: வேடிக்கையாகத் தோற்றமளிக்கும் சிறிய கரடி.

நான் நினைத்தேன், "ஆமாம், இணைப்பில் உள்ளவர்களுக்கு எந்த கண்டனமும் இல்லை, அது ஒன்று நிச்சயம்." நான் நினைத்தேன், "உண்மையான பெந்தேகோஸ்தே கூட்டத்தைப் போலவே," இன்று காலை போலவே, எங்களால் முடிந்தவரை தேன் பாகுகள் ஜாடியை நக்கி, எங்கள் கைகளை எடுத்தோம்.

உங்களுக்குத் தெரியும், அதன் விஷயம் என்னவென்றால், அவர் இறுதியாக வாஸியைக் கீழே இறக்கிவிட்டு, அங்கு வந்து அதைப் பெற பயந்தவர்களிடம் ஓடியதும், மீதமுள்ளவர்கள் அதனை நக்கினார்கள், அதனால் தேன் பாகுகளை நக்கினார்கள்.

இந்த சாட்சியங்களில் இருந்து தேன் பாகுகளை நக்கி இன்று காலை நாங்கள் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பது பற்றியது.

19. சகோதரி ஷகாரியனின் சாட்சியத்தை ரசித்தேன். மற்றும் இந்த சிறிய ஸ்டீவி, எப்படி அவர் இங்கே வளர்ந்திருக்கிறார்! நான் அவரை தலையில் தட்டுவதுண்டு, இப்போதோ, அவர் என் தலையை தட்டும் அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறார். ஒரு நல்ல பையனை உருவாக்கி, பின்தொடர்கிறார்.....ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை, அவர் ஒரு நல்ல பின்னணியைப் பெற்றிருக்கிறார்.

இதற்கெல்லாம் பிறகு நான் இங்கே சகோதரர் டெமோஸ் மற்றும் சகோதரர் வில்லியம்ஸ் மற்றும் பலரைப் பார்க்கிறேன். எப்படி சொல்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை, ஆனால் இந்த நல்ல நேரத்தில், இங்கு இருப்பதற்கு நான் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். மேலும் இந்த வகையான இடங்கள் தான் எனக்கு சொர்க்கமாக இருக்கும், இப்படி ஒன்று சேர்ந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அனுபவியுங்கள்.

இப்போது, நாம் மகிழ்ச்சியடைந்தது போல, முடியுமா...? என் மனதில் ஏதோ வருகிறதுசில நிமிடங்களுக்கு முன்பு, ஒரு வேதம். நாம் வேதத்தை அணுகுவதற்கு சற்று முன்பு, ஒரு கணம் ஜெபிக்கலாம்.

20. கிருபையுள்ள பிதாவாகிய தேவனே, "என் நாமத்தினாலே பிதாவிடம் எதையும் கேள், நான் அதைச் செய்வேன்" என்று கர்த்தரின் கட்டளைப்படி, கிருபையின் வழியாய், இப்பொழுது உமது பிரசன்னத்திற்கு வருகிறோம். அது கொடுக்கப்படும்

என்பதை நாங்கள் அறிவோம். இன்று, இந்த மேல் அறையில் நடந்த இந்தக் கூட்டத்திற்காக நாங்கள் உங்களுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஐயோ! இந்த குருட்டு உலகம் மட்டும் மகிழ்ச்சியை பார்க்க முடியும் என்றால், சந்துக்களில் இருக்கும் ஒவ்வொரு குடிகாரனும், உண்மையான மகிழ்ச்சி என்னவென்று அறிந்திருந்தால், தேவனே அவர்கள் இங்கு வருவார்கள். அவர்கள் எடுத்து குடிக்க முயற்சித்துக் கொண்டு, மற்றும் அனேகர் கடற்கரையில் படித்துக் கொண்டு, மேலும் நடன அரங்கிலும் இருந்து, தேவன் இந்த பூமிக்கு கொண்டு வந்திருக்கும் சந்தோஷத்தை வேறு ஏதோ ஒன்றிற்கு மாற்ற முயற்சிக்கின்றனர். தேவனே, இன்று இங்கிருந்து வெளிச்சம் வர வேண்டும் என்று நான் பிரார்த்திக்கிறேன், அது பலரை இந்த இரட்சிப்புக்குரிய அறிவில் கொண்டு வந்து, அவர்களின் இதயங்களில் தேவனுடைய மகிழ்ச்சி இருக்கட்டும்.

நன்றி, அப்பா. இந்த சில வார்த்தைகளை நான் மேற்கோள் காட்டும்போது, சேவையை மேலும் மேம்படுத்த அவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள். இயேசுவின் நாமத்தில். ஆமென்.

21. ஏசாயா புத்தகத்தில், நான் ஒன்றை மேற்கோள் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏசாயா 32: 2 **அவர் காற்றுக்கு ஒதுக்காகவும், பெருவெள்ளத்துக்குப் புகலிடமாகவும், வறண்ட நிலத்துக்கு நீர்க்கால்களாகவும் விடாய்த்த பூமிக்குப் பெருங் கன்மலையின் நிழலாகவும் இருப்பார்.**

"சோர்வான நிலத்தில் பாறை" என்பதைப் பற்றி நான் சிந்திக்க விரும்புகிறேன். இப்போது, இந்தக் குழுவைப் பார்ப்பது என் நினைவிற்கு ஏதோவொன்றைக் கொண்டு வருகிறது, அதாவது, நான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் அல்லது இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்: **அழுத்தத்தை வெளியேற்றுதல்.** இன்று காலை அதுதான் நடந்தது என்று நினைக்கிறேன்.

உங்களுக்கு தெரியும், உலகம் அழுத்தத்தின் கீழ் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லாம் அசுர வேகத்தில் நடக்கிறது, அவர்கள் எங்கு செல்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் ஒரு மணி நேரத்திற்கு தொண்ணூறு மைல் வேகத்தில் சாலையில் சென்று, ஒரு மதுக்கடையில் நிறுத்திவிட்டு, வீட்டுக்கு போவதற்கும் இரண்டு மணி நேரத்திற்கு அங்கேயே குடித்துவிட்டு

வருவார்கள். "என்ன ஒரு அழுத்தம்" அது எல்லாருக்கும் எரிச்சல், தள்ளுதல் திணித்தல், மற்றும் இதற்கு என்ன சிகிச்சை என்பதை குறித்து ஆச்சரியத்தோடு இருக்கிறேன்.

22. சில நாட்களுக்கு முன்பு எனக்கு நினைவிருக்கிறது, எங்கள் போதகர், நான் உள்ளே வந்தேன். என்னுடைய அழைப்புகளின் நிமித்தம் தாமதமாக வந்தேன். மேலும் மக்கள் அங்கு சர்வதேச அளவில் கூடி இருந்தனர். மேலும் அவர்கள் ஹோட்டல்களிலும் விடுதிகளிலும் மற்றும் அது போன்ற காரியங்களில், எங்களுக்காக காத்துக் கொண்டிருந்தனர். மற்றும் பின்னர் போதகர் சோர்வாக இருந்தார், அவரால் சில அழைப்புகளை செய்ய முடியவில்லை, மேலும் சில அவசர தேவையாக இருந்தது. அதனால் நான் அவரிடம் சிலவற்றை எடுத்துக் கொண்டு நகர மருத்துவமனைக்குச் சென்றேன்.

மேலும், ஒரு அறை, 331 எண் என்று நான் நம்புகிறேன், நான் ஒரு அறுவை சிகிச்சையை எதிர்கொள்ளும் ஒரு பெண்ணிடம் செல்லவிருந்தேன். நான் 331 க்கு கீழே சென்றேன், அந்த பெண் அங்கு இல்லை. அதனால் நான் மீண்டும் மேலே சென்றேன், ஒரு நர்ஸ் அங்கே நின்று தன் பாதத்தைத் தட்டிக் கொண்டிருந்தார், நான், எப்படி இருக்கிறீர்கள்? "நான் சொன்னேன்" இந்தப் பெயரைக் கொண்ட செல்வி.....எங்கே இருக்கிறார்கள்? என்று சொல்லமுடியுமா? அவர்கள் 331ஆம் விடுதியில் தான் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று நான் சொன்னேன்.

அவள் சொன்னாள், "அவள் 331 விடுதியில் இருந்தால் அதில் தான் இருப்பார்கள்."

நான் நினைத்தேன் "ஓ, என்ன இது" நான் சொன்னேன், "சரி அம்மையாரே நன்றி."

நான் மீண்டும் 331க்கு திரும்பி சென்றேன். அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒருவேளை அந்த கூடத்தின் குறுக்கே உள்ள 332-ல் இருக்கலாம் என்று. "இல்லை" என்று சொல்லி, அவள் இங்கே இல்லை. ஒரு வேலை 231 ஆக இருக்கலாம் என்றார்கள்.

"இல்லை."

"அவள் இங்கே இல்லை. அது 231 ஆக இருந்திருக்கலாம்."

ஆகையால் நான் படிக்கட்டுகளில் இறங்கினேன், அங்கே மேசையில் ஒரு சிறிய மருத்துவர் இருந்தார், ஒரு சிறிய மனிதர், முதன் முறையாக, நான் பார்த்ததிலே அவர் எவ்வளவு உயரமாக இருந்தாரோ அதே அளவுக்கு அகலமாகவும் இருந்தார். எனவே அவர் அங்கு சுவிட்ச்போர்டில் அமர்ந்திருந்தார். நான் அவரிடம் கடந்து செல்லும் போது, நான் "எப்படி இருக்கிறீர்கள்?" என்று சொன்னேன். அவர் என்னை ஒருவிதமாக, விசித்திரமாக பார்த்தார். "நான் நினைத்தேன். அவரிடம் கேட்க விரும்ப மாட்டேன்."

23. எனவே நான் கீழே ஒரு அறைக்கு சென்றேன், மற்றும் அறுவை சிகிச்சை அறையில் இருந்த ஒரு பெண் வந்து கொண்டிருந்தாள். (முகத்தில் முக மூடி அணிந்திருந்த பெண்) மற்றும் தரையில் உள்ள மேசைக்கு சென்ற செவிலியரிடம் நான் சொன்னேன் "பெண்ணே நான் கொஞ்சம் குழப்பமாக இருக்கிறேன்", என்று சொன்னேன். மேலும் "நான் 331 இல் ஒரு பெண்ணை பார்க்க மாடிக்கு சென்றேன் அவள் அங்க இல்லை. மேலும் என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.....அவள் ஒருவேளை 231 இருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள்."

அவள் சொன்னாள், "அப்படியானால், 231 இல் பாருங்கள்." நான், "சரி, நன்றி" என்றேன். "என்!"

என்னால் 231 ஐக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அதனால் நான் ஹாலில் இறங்கத் தொடங்கினேன், சிறிய மருத்துவர் தனது ஸ்டெதாஸ்கோப்பைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு, இப்படிச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தார். நான் "குட் ஈவினிங் சார்" என்றேன். நான், "நான் 231ஐத் தேடுகிறேன். என்னிடம் சொல்ல முடியுமா?"

அவர், "இவ்வழியும் அந்த வழியும்" என்றார்.

நான், "உங்கள் தகவலுக்கு நன்றி" என்றேன். அது என்ன?

நான் திரும்பிச் சென்றேன், அங்கே மற்றொரு பெண்மணி மேசைக்கு வந்து கொண்டிருந்தார், அவள் மிகவும் அமைதியாக இருக்கிறாள் என்று நினைத்தேன், அதனால் நான் சொன்னேன், "பெண்ணே, நீங்கள் என்னிடம் சொல்ல முடியுமா...?" என் கதையை அவளிடம் சொன்னேன். நான் சொன்னேன், "நான் கொஞ்சம் குழப்பமாக இருக்கிறேன். நான் ஒரு ஊழியக்காரன். நான் இங்கே அழைக்கிறேன்."

அவள், "ஒரு நிமிஷம் சார்" என்றாள். அவள் அருகில் சென்று புத்தகத்தைப் பார்த்து, "ஆம். மூலையைச் சுற்றி வலதுபுறம் செல்லுங்கள். அவள்... அவள் 241 இல் இருக்கிறாள்.

அதனால் நான் நினைத்தேன், "சரி, தேவனைப் போற்றுங்கள்!" யாரோ ஒருவர் அழுத்தம் கொடுத்தார். பார்க்கவா?

24. இது ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட அழுத்தம். இது நாம் வாழும் யுகம், மக்கள் என்ன செய்வது, எங்கு செல்கிறார்கள் என்று தெரியாத ஒரு நரம்பியல் யுகம். அதற்கு மருத்துவர்களிடம் பதில் இல்லை, ஏனென்றால் மன நோயாளி மருத்துவர்கள், மன நோயாளி மருத்துவரிடம் மருத்துவம் பெறுகின்றனர், ஆகையால் அவர்களிடம் பதில் இல்லை.

ஆனால் எங்கோ பதில் நிச்சயமாக இருக்கிறது. நாம் அதை சில மணி நேரங்களில் சமாளிக்க முடியும். ஆனால் தேவனிடம் பதில் இருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். அவர்களால் இது போன்ற ஒரு இடத்தில் அமர்ந்திருக்க முடிந்தால், அழுத்தத்தைக் குறைத்து, நித்தியத்தில் நுழைந்தவர்களுடன் பார்க்கவும். நாங்கள் அதற்குள் செல்லவில்லை, நாங்கள் ஏற்கனவே அதில் தான் இருக்கிறோம், பாருங்கள். அது சரி.

25. அன்று இரவு பேசுகையில், நான் எதையும் மதிப்புக்குரியதாகக் கூறவில்லை, ஆனால் சில சமயங்களில் கர்த்தர் எனக்கு எதையாவது கொடுக்கிறார், நான் அதைச் செய்யும் போது, அது ஆழமானது என்று நினைக்கிறேன், ஏனென்றால் அவர் அதை எனக்குத் தருகிறார். நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன் (மறுநாள் இரவு ஒரு கூட்டத்தில் நான் அதைப் பற்றி பேசினேன்) எப்படி தேவனுடைய பிள்ளைகள், அடிமைகளாகவும், சாப்பிட எதுவும் இல்லாமல், வெறுமையான நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் இருந்த வெறும் நிலைமைகள். மற்றும் வனாந்தரத்திலிருந்து கீழே ஒரு தீர்க்கதரிசி, பாலும் தேனும் ஓடும் தேசத்தைப் பற்றி அவர்களிடம் கூறினார்.

26 இப்போது, அவர்கள் அந்த நாட்டிற்கு ஒருபோதும் சென்றதில்லை, அவர்களுக்கு அதை பற்றி எதுவும் தெரியாது, ஆனால் அவர்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். கடைசியாக, அவர்கள் காதேஸ்-பர்னேயாவுக்கு வந்தார்கள், அங்கே யோசுவா

என்ற மாபெரும் போர்வீரன், (அதாவது யெகோவா - இரட்சகர் என்று பொருள்படும்), ஜோர்டானைக் கடந்து, அந்தத் தேசம் அங்கிருந்ததற்கான ஆதாரங்களைக் கொண்டு வந்தார். மனிதன் நிம்மதியாக வாழவும், தன் குடும்பத்தை நடத்தவும், குழந்தைகளை வளர்க்கவும், ஒரு தேசமாக இருக்கவும், தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதிப்பார். தேவன் மக்களிடம் பொய் சொல்லவில்லை என்பதற்கான ஆதாரத்தை அவர் எவ்வாறு மீண்டும் கொண்டு வந்தார், அந்த நிலம் அங்கே இருந்ததற்கான ஆதாரத்தை தேவன் எவ்வாறு மீண்டும் கொண்டு வந்தார் என்பதனால், தேவன் மக்களிடம் பொய் சொல்லவில்லை. அந்த நிலம் நல்ல நிலம். அங்கே பாலும் தேனும் ஓடியது. ஒரு கொத்து திராட்சையை இரண்டு பேர் சுமந்து வந்தனர்.

பின்னர், மனிதன் நிச்சயமாக இறக்க வேண்டியிருந்தது, அவன் வாழ்ந்து தன் குழந்தைகளை வளர்த்த பிறகு அவன் கல்லறையை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இறுதியாக, பல மலை சரிவுகளும் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். கல்லறைகளாக மாறியது, மேலும் இந்த கல்லறைகளின் மீது ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள் வைக்கப்பட்டனர்.

27. பிறகு, மற்றொரு பெரிய போர்வீரன் ஒருமுறை வந்தார், நசரேனாகிய இயேசு, யெகோவா நம் மத்தியில் மாம்சத்தை வசிப்பிடமாக்கினார். அவர் இறங்கி வந்து எங்களிடம் கூறினார்: "என் தந்தையின் வீட்டில் பல மாளிகைகள் உள்ளன. உங்களிடம் ஒரு நிலம் இருந்தாலும், நீங்கள் உங்கள் வீடுகளில் வாழலாம், உங்கள் குழந்தைகளை வளர்க்கலாம், உங்கள் பயிர்களை வளர்க்கலாம், மேலும்... ஆனால் மனிதன் இறக்காத ஒரு நிலம் உள்ளது, அங்கு நீங்கள் வயதாகி இறக்க வேண்டியதில்லை. அவர் எங்களுக்காக யோசுவாவாக இருந்தார், மேலும் அவர் நியாயாசனமாகிய காதேஷ்-பர்னேயாவுக்கு வந்தார், அது காதேஸ் நியாயாசனமாக இருந்தது, அங்கே, காதேஷ்-பர்னேயா அவருக்கு கல்வாரி ஆகும், அங்கு அவர் நம் பாவங்கள் அனைத்தையும் சுமந்தார்.

28. பின்னர் அவர் மரணம் என்று அழைக்கப்படும் யோர்தானை கடந்து, ஈஸ்டர் காலையில் திரும்பி வந்து, மரணத்திற்குப் பிறகும் மனிதன் வாழ முடியும் என்பதற்கான ஆதாரங்களை நமக்குக் கொண்டு வந்தார். பின்னர் அவர் ஒரு குழு திராட்சை பழத்தையும்

மீண்டும் கொண்டு வந்தார், மேலும் அவர்களை பெந்தகோஸ்தே நாள் வரைக்கும் அங்கே காத்திருக்க சொன்னார். மேலும் அவர்கள் அதிலிருந்து கடந்து கொண்டு, மனிதன் மீண்டும் வாழ முடியும் என்பதற்கான ஆதாரத்தை பெற்றுக் கொண்டனர். மேலும் நாம் மீண்டும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்

நாம் மீண்டும் வாழ்கிறோம், மரணத்தின் விஷயங்களிலிருந்து புதிய வாழ்க்கைக்கு உயர்த்தப் பட்டுள்ளோம், இப்போது நாம் பரலோக ஸ்தலங்களில் ஏற்கனவே கிறிஸ்து இயேசுவில், ஏற்கனவே நித்தியத்தில் ஒன்றாக இருக்கிறோம், ஏனென்றால் நாம் அவருடைய வாழ்க்கை, நித்திய ஜீவன் ஆனது தேவனின் ஜீவன். ஏனென்றால் நித்திய ஜீவன் மற்றும் நித்திய ஜீவனின் ஒரு பகுதியாக மாறுகிறோம். ஏனென்றால் நாம் தேவனுடைய மகன்கள் மற்றும் மகள்கள்.

எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு ஆரம்பம் இருந்தது ஒரு முடிவும் உண்டு. எனவே, ஆரம்பம் இல்லாத விஷயங்களுக்கு முடிவு இல்லை, அது தேவன் மட்டுமே. எனவே நாம் அவருடைய வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக மாறுகிறோம்.

29. யோசித்துப் பாருங்கள் பெந்தேகோஸ்தே நாளில் தேவனை பற்றி அந்த அக்கினி ஸ்தம்பம் பிரித்து மற்றும் அக்கினி நாவுகள் அவர்கள் ஒவ்வொருவர் மேலும் அமர்ந்தது. தேவன் தன்னை பிரித்து தன்னுடைய ஜனங்கள் மத்தியில் பிரித்து வைத்தார். நாம் நம்மில் தேவனுடைய சொந்த வாழ்வாக மாறுகிறோம், பின்னர் நாம் உலக விஷயங்களுக்கு இறந்து விட்டோம், மேலும் கிறிஸ்துவுடன் உயிர்த்தெழுந்து, பரலோக இடங்களில் அமர்ந்து, நாம் எங்கிருந்து வந்தோமோ அதை திரும்பி பார்க்கிறோம். நாம் அதைப் பற்றி யோசித்தால் போதும்.

பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெறுவதன் மூலம் கிறிஸ்துவில் நாம் இப்போது வகிக்கும் நிலையை நாம் உணரும்போது அது அழுத்தத்தை வெளியேற்றுகிறது - (சோ என்னும் கிரேக்க பதம் கர்த்தருடைய சொந்த ஜீவன் என்று அர்த்தம் கொள்ளும்). தேவனின் ஜீவன், உன்னில் வசிப்பதால், தேவன் மரிக்க முடியாதது போல நீயும் இனி மரிக்க முடியாது. நித்தியமானவருடன் நாமும் நித்தியமானவர்களாய்

இருக்கிறோம் (ஆமென்), சரீர மீட்பாகிய அந்த மகிமையின் வேலைக்காக காத்திருக்கிறோம்.

இப்போது நாம் ஏற்கனவே மரித்து விட்டோம், நம் வாழ்க்கை கிறிஸ்துவின் மூலம் தேவனில் மறைக்கப்பட்டு பரிசுத்த ஆவியால் முத்திரையிடப்பட்டுள்ளது. பிசாசு படத்திலிருந்து முழுவதுமாக வெளியேறிவிட்டது. கிறிஸ்துவுடன் பரலோக ஸ்தலங்களில், இப்படி நாம் ஒன்றுபடும் போது, அவரில், நாம் நிச்சயமாக அழுத்தத்தை விட்டுவிட முடியும்.

30. உதாரணமாக, எகிப்தில் அந்த மாபெரும் இரவை நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன், நாம் அனைவரும் நினைப்பது என்னவென்றால், அந்த மாபெரும் பஸ்கா இரவு, எகிப்து முழுவதிற்கும் தொந்தரவாக இருந்தது. எல்லோரும் வீடு வீடாக ஓடிக் கொண்டிருந்தார்கள், எல்லா இடங்களிலும் அலறல் சத்தம் கேட்டது, ஆனால் இஸ்ரேல் பிரச்சனைகளுக்கு மத்தியில் அமைதியாக இருக்க முடியும். அவர்கள் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும், இரத்தத்தை மேற்சட்டத்தில் தடவ வேண்டும், அங்கே நீங்கள் அமைதியாக ஓய்வெடுக்கலாம். மேலும் இஸ்ரவேலர் அந்த இரத்தத்தின் மூலம் அந்த இடத்தைப் பார்த்து, மரணம் கடந்து போகும் என்று தெரிந்தால் (அதுதான் ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தம்) தேவன் இருக்கும்போது நாம் எவ்வளவு உறுதியாக இருக்க முடியும்...?

31. என் பாப்டிஸ்ட் சகோதரர்களுக்கு எதிராகப் பேசக்கூடாது, சகோதரன் சொன்னது போல், "நாங்கள் விசுவாசிக்கும் போது பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகிறோம்" என்று சொன்னார்கள். பவுல், "நீங்கள் விசுவாசிக்கும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றீர்களா?"

ஒரு பெரிய பாப்டிஸ்ட் சகோதரர் என்னை வெகு காலத்திற்கு முன்பு சந்தித்தார், அவர் என்னிடம் கூறினார், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், நீங்கள் ஒரு பாப்டிஸ்ட் டாக இருக்கிறீர்கள்," என்று அவர் கூறினார், "நாங்கள் நம்பும்போது பரிசுத்த ஆவியைப் பெற மாட்டோம் என்று நீங்கள் சொல்வது நம்பமுடியாததாகத் தெரிகிறது." "ஆபிரகாம் தேவனை நம்பினார், அது அவருக்கு நீதியாகக் கருதப்பட்டது" என்று அவர் கூறினார்.

நான் சொன்னேன், "தேவன் அவருக்கு உறுதிபடுத்தும் முத்திரையைக் கொடுத்தார். விருத்தசேதனத்தின் முத்திரையை

அவருக்குக் கொடுத்தபோது அவர் தனது விசுவாசத்தைப் பெற்றார், எனவே இப்பொழுது விருத்தசேதனம் தான் பரிசுத்த ஆவி. அது நம் இதயத்தை விருத்தசேதனம் செய்கிறது, மேலும் நாம் மரணத்திலிருந்து வாழ்க்கைக்கு கடந்து விட்டோம் என்பதை அறிவோம். உயிர்த்தெழுதலில் கிறிஸ்துவோடு உயிர்த்தெழுந்தோம். நான் சொன்னேன், "இப்போது, அதை அறிந்தால், நாங்கள் எங்கள் வாழ்க்கையைத் திரும்பிப் பார்க்கிறோம், நாம் என்னவாக இருந்தோம் என்பதைப் பார்க்கிறோம்."

32. இங்கே கருப்பு நிறத்தார் இருந்தால், இந்த வார்த்தைகளை மன்னியுங்கள், ஆனால் ஒரு முறை மாநாட்டில் சாட்சியம் அளித்த கருப்பு நிற பெண்மணி, அவள் எழுந்து சாட்சியம் அளித்தாள், "சரி, நான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்," என்று அவள் சொன்னாள், "நான் என்னவாக இருக்க வேண்டுமோ அப்படி இல்லை, நான் என்னவாக இருக்க விரும்புகிறேனோ அப்படி இல்லை. மீண்டும், நான் முன்பு இருந்ததைப் போல இல்லை என்று எனக்குத் தெரியும்." அவ்வளவுதான்- அவ்வளவுதான்.

எனவே, நாம் உயிருடன் இருப்பதால், மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்கு கடந்துவிட்டோம் என்பதை நாம் அறிவோம், நாம் முன்பு இருந்ததைப் போல இல்லை. அட, அழுத்தத்தை விட்டுவிடலாம் என்று அறிவது அருமை, அவ்வளவுதான். கர்த்தருடைய நாமம் பலத்த துருகம் நீதிமான் அதற்குள் ஓடி ஒளிந்து கொள்வான்." மேலும் "அவர் வனாந்தரத்தில் ஒரு கன்மலையாய் இருக்கிறார்". வனாந்தரத்தில் ஒரு கன்மலை.

33. நான் சில காலத்திற்கு முன்பு ஒரு பெரிய கழுகுகளைப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் ஒரு மாநாட்டில் கழுகை பற்றி ஒரு முறை பிரசங்கம் செய்தேன், ஏனென்றால் எனக்கு பேசத் தெரிந்த ஒரே வழி இயற்கையைப் பார்ப்பதுதான், தேவன் இயற்கையில் வாழ்கிறார், கழுகைப் பார்த்து, அதன் பண்புகளைப் பார்க்கிறார். மேலும் இந்த ஆலயத்தில் "ஆட்டுக்குட்டியும், புறாவும், என்னும் தலைப்பில் பேசிக் கொண்டிருக்கையில், அவைகளுடைய இயல்புகளை பற்றி பேசும் போது..... பாருங்கள், அவை அனைத்தையும் பற்றி தேவன் நம்மிடம் பேசுகின்றார்.

கழுகுகள் ஒரு வகை உண்டு (அவற்றில் 40 விதமான வகைகள் உண்டு) "அலகினால் கிழிக்கும் ஒன்று" (a ripper with a beak) என்று பொருள்படும். இந்த வகை கழுகு வயதாகும் போது தலைக்கு மேல் ஒரு மேலோடு வருகிறது, மேலும் அது வயதாகி வரும்போது, குறுடனாகி விடுவான், மற்றும் அவனால் சுற்றி வர முடியாது.

34. இறுதியாக, அவன் சோர்வடைந்து, அவனது இறகுகள் அனைத்தும் தளர்ந்துவிடுவதால், அவனால் மிக உயரமாகப் பறக்க முடியாது, பிறகு அவன் சென்று, ஒரு குறிப்பிட்ட பாறையைக் கண்டுபிடிக்கும் வரை மலைகளுக்குச் செல்கிறான். அவன் இப்போது அந்த பாறையில் அமர்ந்திருக்கிறான், வேலை என்னவென்றால், அந்த மேலோடு அனைத்தும் பறந்து செல்லும் வரை அந்த பாறையின் மீது அவன் தலையை அடிக்க வேண்டும். மேலும் அவன் தலையில் இரத்தம் வரும் வரை அடிப்பான் மற்றும் அடிப்பான் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள், அவன் தன்னைத்தானே தட்டிக் கொள்வான். அவன் திரும்பி வந்து எல்லா மேலோடும் போகும் வரை மீண்டும் அடிப்பான். அந்த மேலோடு அனைத்தும் அவன் தலையில் இருந்து வெளியேறும் போது, அவன் இரத்தப்போக்கு மற்றும் காயம் அடைந்தாலும், அவனுக்கு உறுதி கிடைத்தது. அவன் எழுப்பி, தன்னிடம் உள்ள இறகுகளை உதறிவிட்டு, கத்துவான், அழுத்தத்தை விட்டுவிடுவான். ஏன்? அந்த மேலோடு எல்லாம் போனவுடன், அவன் மீண்டும் தன் வாழ்க்கையைப் புதுப்பிக்கப் போகிறான் என்பது அவனுக்குத் தெரியும். அவன் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்படுகிறான், எல்லா மேலோடும் போய்விட்டால் புதிய ஜீவன் வருவது உறுதி.

35. மேலும் அது ஒரு பெரிய காரியம். ஆனால் ஓ, எனக்கு அந்த உலகப்பிரகாரமான மேலோட்டத்தை அடித்து தள்ள வேறொரு கன்மலையை எனக்கு தெரியும். அது ஒவ்வொரு நம்பிக்கையின்மையும், ஒவ்வொரு நிழலும், மற்றும் ஒவ்வொரு கட்டுகளும், கீழே விழும் வரை இந்த உலகத்தின் மேலோட்டத்தை அவனிடமிருந்த அடித்து தள்ளும் வரை, எல்லா அவநம்பிக்கைகளையும், எல்லா பெருமைகளும், எல்லா மாவுகளும், அடித்து தள்ளும் வரை அந்த கன்மலை ஒன்றும் செய்யாது. அப்பொழுது புதிய வாழ்வு நிச்சயமாக வரும். அப்பொழுது அந்த ஆவியை நீங்கள் வெளியேற்ற முடியும். பின்பு

களிகூர ஆரம்பிப்பிகலாம், ஏனென்றால் புதிய ஜீவன் கண்டிப்பாக வரும்.

நீங்கள் அவநம்பிக்கையை உங்களிடம் இருந்து வெளியேற்றும் வரைக்கும், விஷயங்களை எடுத்து சில கோட்பாடுகளையோ, சில கிரியைகளையோ அல்லது ஏதோ ஒரு மனிதன் உருவாக்கிய காரியத்தையோ எடுக்காமல், கலப்படமற்ற தேவனுடைய வார்த்தையை எடுத்து, அதை நம்பி அது உன்னில் நிஜமாகும் வரை அதோடு நிலைத்து நில்லுங்கள். நான் உங்களுக்கு சொல்லுகிறேன் புது பிறப்பு உங்கள் பாதையில் இருக்கிறது. அது சரியாகத்தான் உள்ளது.

36. நான் ஒரு முறை கென்டக்கியில் மலைகளில் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தேன், நான் ஒரு பலிபீட அழைப்பை விடுத்தேன். அங்கே ஒரு பெரிய பெரியவர் திரும்பி வந்தார், என்னை கூட்டத்திலிருந்து வெளியேற்ற போவதற்கு முற்பட்டார். சோளம் வெட்டும் நேரம் ஆக இருந்தது. மற்றும் அவன்_ அவனுடைய கால்சட்டையை அப்போது தான் கிழித்து, மற்றும் அதல் ஒரு ஆணியை வைத்திருந்தான், மேலும் அவன் மேலே சென்று, இந்த சிறிய புனித உருளை போதகரை வெளியே எறிவதற்கு சென்றுக் கொண்டிருந்தான். அதனால் அவர் வருவதாக சொன்னார்கள்.

அவர் வீட்டு வாசலுக்கு வரும்போது நான்கைந்து பெரிய பெரிய கொடுமைக்காரர்கள், இப்படி கைகளை மூடிக்கொண்டு நான் பிரசங்கம் செய்துகொண்டே இருந்தேன். அவர் சிறிது நேரம் காத்திருந்தார், அவரால் பலிபீடத்திற்கு விரைவாக செல்ல முடியவில்லை, அவர் தரையின் நடுவில் விழுந்து கைகளை மேலே தூக்கி எறிந்து, "தேவனே, என் மீது கருணை காட்டுங்கள், ஒரு பாவி" என்று அழைத்தார். பலிபீடத்தில்.

37. மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கி வந்த போது, அவனிடம் அங்கே நின்று கொண்டு, அவன் என்ன செய்தான் என்பதை அவனிடம் வெளிப்படுத்தினதால்.....அதுதான் அவனை பிடித்தது. அவன் அங்கே நின்று கொண்டிருந்த போது, அவன் வேறொரு பெண்ணுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருந்ததை (அங்கே அவனுடைய மனைவியும் இரண்டு பிள்ளைகளும் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தனர்) காண்பித்து, அவன் செய்த காரியத்துக்கு வெட்கம் அடையும்படி செய்தார். அதை

செய்வதற்கு மனிதனுக்கு மேலாக இருக்கும் ஒருவர் தான் செய்ய முடியும் என்ற அறிந்திருந்தால் அதேபோல செய்வதற்கு தேவன் தேவைப்பட்டார் அவன் செய்த காரியத்துக்கு வெட்கமம் அடையும்படி செய்தார். அதை செய்வதற்கு மனிதனுக்கு மேலாக ஒருவர் தான் செய்ய முடியும் என்று அறிந்திருந்தான், அதுபோல செய்வதற்கு தேவன் தேவைப்பட்டார். மேலும் அவன் அலறிக்கொண்டு பீடத்திற்கு அழுது கொண்டே " எனக்கு இரங்கும் தேவனை, நான் ஒரு பாவி " என்றான்.

38. மறுநாள் அவர் திரும்பி வந்து, "சகோதரர் பிரான்ஹாம், நேற்று இரவு "நான் ஒரு முயலாக வயலில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்ததாக கனவு கண்டேன் " என்றார். அதற்கு அவர், "ஒரு பெரிய வேட்டை நாய் என்னைப் பின்தொடர்ந்தது" என்றார். அவர் சொன்னார், "என்னுள் இருந்த அனைத்தையும் விட்டு நான் ஓட ஆரம்பித்தேன், எங்கு செல்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை." மேலும், "நான் மலையின் மேல் பார்த்தேன், அங்கே ஒரு பெரிய பாறை இருந்தது, அதில் ஒரு துளை இருந்தது." அவர் கூறினார், "நான் எப்போதாவது அந்தப் பாறைக்குச் செல்ல முடிந்தால், அழுத்தத்தை விட்டுவிட முடியும் என்று நான் நினைத்தேன்." அவர் கூறினார், "அந்த வேட்டை நாய் என் குதிகால் மீது அவரது சுவாசத்தை உணரும் வரை மிகவும் நெருக்கமாக இருந்தது," என்று அவர் கூறினார், "ஆனால் நான் உள்ளே வந்ததும், நான் கீழே இறங்கி அழுத்தத்தை விட்டுவிட்டேன்."

அது ஒரு நல்ல விஷயம். நாம் காணக்கூடிய ஒரு பாறை இருக்கிறது... களைப்பான நிலத்தில் அவர் ஒரு பாறை, அங்கே நாம் கீழே இறங்கி அழுத்தத்தை விட்டுவிடலாம்.

39. இப்போது, நண்பர்களே, பதினொரு மணியாகிவிட்டது, இப்போது நாம் செல்ல வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியும். மேலும் இந்தக் காலையில் எல்லா அழுத்தத்தையும் வெளி ஏற்றி, உங்களைப் போன்ற மக்கள் மத்தியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதற்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. கர்த்தர் உங்களை நிச்சயமாக நிச்சயமாக நன்றாக ஆசீர்வதிப்பாராக ஜெபித்துக் கொள்ளவும்

[ஒரு சகோதரர் சபையில் பேசுகிறார். ஒலி நாடாவில் வெற்று இடம்-எட்.] ஆமென். அது மிகவும்.....

40. உங்களுக்கு _உங்களுக்கு தெரியுமா, இங்கே கீழே ஒரு துப்பாக்கி வெடித்தது.....அவர்களில் ஒருவர் திரு வெதேர்பி ஒரு துப்பாக்கியை சுடுவதற்கு சலித்துவிட்டிருந்தார். அது ஒரு மீண்டும் சலித்து விட்ட துப்பாக்கியாக இருந்தது. மற்றும் அது ஒரு வின்சஸ்டர் ஆகும். நான் எப்போதுமே ஒரு வெதர்பி மேக்னத்தை விரும்புகிறேன், ஏனென்றால் நான் அதில் வேட்டையாடி இருக்கிறேன். மேலும் எனக்கு இருக்கும் ஒரே ஒரு வெளியேற்றுதல் அது மட்டும் தான்.

மேலும் சகோதரர் ஆர்ட் வில்சன் என் பையனுக்கு .270 கொடுத்தார், மன்னிக்கவும், அது .257 ராபர்ட்ஸ், மற்றும் பில்லி இடது கை, அதனால் அவனால் துப்பாக்கியை பயன்படுத்த முடியவில்லை,

அது போல்ட் ஆக்சன் மாடல் 70 என்பதால் தான். சகோதரர்களாகிய நீங்கள்.....மற்றும், அது_அது என்னுடையது.

41 என் அம்மா, உங்களுக்குத் தெரியும், சில வாரங்களுக்கு முன்பு சொர்க்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டார், அவர் ஒரு அரை இந்தியர், நான் வெளிப்புறங்களை விரும்புகிறேன், அங்குதான் எனக்கு படப்பிடிப்பு கிடைக்கிறது.

மற்றும் எனக்கு _எனக்கு முடியாது. எனக்கு வெதர்பீ துப்பாக்கியை வாங்கி கொடுக்க நண்பர்கள் இருந்தனர். அது சரி, என்னிடம் அது உள்ளது. ஆனால் என்னுடைய ஊழியக்கார நண்பர்களுக்கு காலில் காலணிகள் கூட இல்லாத பட்சத்தில், அவ்வளவு பணத்தை செலவழித்து ஒரு வெதர்பீ துப்பாக்கியை வாங்க ஒரு நண்பரை அனுமதிப்பதை என்னால் நினைத்துக் கூட பார்க்க முடியாது. என்னால் அதை செய்ய முடியவில்லை. என்னால் அதை செய்யமுடியவில்லை.

எனவே ஒரு சகோதரர் சொன்னார், "அந்த துப்பாக்கியை குறித்து நான் சொல்லி உங்களை சலிப்படையச் செய்கிறேன், பில்லி, அது சரியாகிவிடும்."

42. திரு.வெதர்பி அதை சலிப்படையச் செய்தார். நான் அதை மீண்டும் கொண்டு வந்தபோது, நான் ஷெல்லை அதில் வைத்து, அதை அப்படியே எரிக்க உயர்த்தினேன், அது என் முகத்தில் வெடித்தது. அது பீப்பாய் ஐம்பது கெஜம் தூரத்தில் என் முன்னால் வீசியது, ஸ்டாக்கை இந்த வழியில் வீசியது. இந்தக் கூரையின்

உயரத்தில் சிவப்புத் தீ மட்டும்தான் இருந்தது. எல்லாவற்றிலும் ரத்தம் வழிந்து கொண்டிருந்தது. நான் அமைதியாக எழுந்தேன். நான் கடந்து சென்று விட்டேன் என்று நினைத்தேன். அவ்வளவு பெரிய விஷயம் அது.

43. எனக்கு ஒரு சிறிய _ஒரு சிறிய செய்தி அதிலிருந்து கிடைத்தது. பாருங்கள் அந்த துப்பாக்கி ஒரு வெதர்பீயாக துவங்கப்பட்டிருந்தால் எல்லாம் சரியாக இருந்திருக்கும். ஏனென்றால் அந்த இரும்பு(ஸ்டீல்) அதை தக்க வைத்திருக்கும். அதனிடம் - அதனிடம் இருந்த அழுத்தம் வெளியேற்றப்பட்டது. திரு வெதர்பீ மிகவும் நல்லவர். அவர் துப்பாக்கியை தேடினார். என்ன நடந்தது என்று அவருக்கு சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால் நான் ஹெட் ஸ்பேஸ் (head space) என்னும் பகுதி அதை செய்தது என்று நினைத்தேன்.

இப்போது பாருங்கள் அந்தத் துப்பாக்கி ஆரம்பத்திலேயே ஒரு வெதர்பீயாக வந்திருந்தால் அது வெடித்திருக்காது.

44 இப்போது கேளுங்கள் நண்பர்களே, இதை நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்: நீங்கள் கிறித்தவ மதத்தைப் பின்பற்றி வெளியே செல்லும்போது, அதை மறுமாற்றம் செய்யும் யோசனையை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ளாதீர்கள், விரைவில் அல்லது பின்னர் நீங்கள் வெடித்துவிடுவீர்கள். வேறொருவரைப் போல ஆள்மாறாட்டம் செய்ய முயற்சிக்காதீர்கள், கற்பனை செய்து மற்றும் - மற்றும் ஆலயத்தில் சேர்ந்து, அல்லது பாடல்களை பாடவும் செய்யாதீர்கள். நீங்கள் மீண்டும் பிறந்து ஆரம்பத்திலிருந்து தொடங்க வேண்டும், அப்பொழுது அது அழுத்தத்தை தாங்கி, நீங்கள் அதில் இருக்கும் வரை அது வெடிக்காது.

தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக. இப்போது எனக்காக ஜெபம் செய்யும் உங்கள் அனைவருக்கும் நான் நன்றி கூறுகிறேன்.....தேவனே...

